

אור

הגאולה

הספר שלי אתחלתא דגאולה

בשלח ■ י' שבט תשע"ד 58

עיונים ועצות למעשה מתורות רביה"ק ■ עפ"י העמוד היומי בליקו"מ

התורות שנלמדו השבוע: ל-ליג			
לוח העמוד היומי			
יום	התאריך בחודש	העמוד בליקו"מ	ליקו"מ אבן העזר
שבת	י'	מצד:	ט"ו
ראשון	י"א	מח:	ט"ז
שני	י"ב	מח:	ט"ח
שלישי	י"ג	מט:	ט"ט
רביעי	י"ד	מט:	צ'
חמישי	ט"ו	ג:	צ"א
שישי	ט"ז	ג:	צ"ב

לקוטי-הלכות הלכה למעשה

עפ"י הדף היומי בליקו"מ

הל' גיטין ג' - ד'

א. צריכין לקבל האור דרף כמה לבושין וצמצומים כדי שלא יתגברו הסייגים והקלפות על ידי רבוי אור חס ושלום. (ג - כ)

ב. צריכין לזהר מאד שיהיה לו מנגעלים ברגליו, שהם תכלית הצמצומים, והם שמירה גדולה נגד הקלפות שלא ינקו מן האור, כי המנגעלים שהם תכלית ההתלבשות והצמצומים, הם חס וציצו בפניהם. (ג - כ)

ג. באמת ירידה היא תכלית העלילה, כי מאחר שעל כל פנים באמת מקבלין בעת הירידה והגלות מהקדשה העליונה מאד, על כן אין שום יאוש בעולם כלל, כי מכל המקומות הרעים והטמאים שבעולם יכולין לחזור אליו ותברך. (ג - כב)

"כי, אדרבא, שם דיקא מלבש ונסתר ונעלם קדשה עליונה מאד, ועל כן אם יזכר אדם זאת בתקף ירידתו ונפילתו ויאמין זאת באמונה שלמה שדיקא במקומו מסתיר את עצמו השם ותברך בעצמו להחיותו, ומרמז לו רמזים מרחוק לשוב אליו בנקל בשב ואל תעשה לבד, אז בודאי יכול לזכות להתקרב אליו ותברך מכל מקום שהוא ולהפך הירידה לעליה."

<<<<

מעלת הלימוד

התורות והמאמרים שבספריו הקדושים הם פליליות, וכל מה שאתה ממשיך בהם אתה מוצא בהם טעם נפלא וחדש ומתוק לחד ומאיר עינים מאד, ויש בהם עמקות גדול בדרך פשוט ובדרך סוד ונסתר. כי כל התורות יש בהם סודות נסתרים ונפלאים ונוכאים מאד מאד. ואי אפשר לבאר זאת.

גם בכל מאמר יש פונות של מצוות, שכל מאמר שיך לאיזה פונות המבארים בפתבים ביעץ חיים ופרי עץ חיים. כגון התורה של מי האיש החפץ חיים (בלקוטי א' סימן ל"ג) יש בו סוד פונת לולב אף על פי שלא נזכר בו דבר ממצות לולב, וכן בקרב עלי מרעים" כמדמה לי שיש בו פונת קדוש (עין לקמן סימן שפז), וכיוצא בזה שארי המאמרים. ושמעתי מפיו הקדוש שאמר, שרצה לעשות פרוש ל העץ חיים, אף פרוש פשוט אינו נצרך, רק צריכין לומר תורה שיהיו פרוש, וכבר אמרתי כמה תורת השניכים לעץ חיים. גם שמעתי בשמו שאמר, שזה סמוך גמר העץ חיים וראה שהוא פלו מוסר.

(חיי מוהר"ן - שס"ב)

תורה ל"ג - מי האיש החפץ חיים

ימים טובים לישראל...

לו, גם כשלא הולך לו, גם כשהוא נפל להיכן שנפל, הוא ממשיך בכל זאת...

"ומי שרוצה להתקרב להשם ותברך צריך תמיד לבקש את ה' בכל המקום אשר הוא שם ולקשר ולהעלות בחינת המקום אשר הוא שם לבחינת למעלה מן המקום למקומו של עולם, דהינו להשם ותברך. ואז זוכה לעבד ה' באמת ואין שום מקום שימנענו. וכמוכא זה במקום אחר בדברי רבנו ז"ל (סימן לג). ואפלו מי שגפול לאיזה מקום לא טוב בחטאיו, ואפלו אם נפל למקום שנפל, למקום נמוך ומגושם ומלכלך מאד ח"ו, רחמנא לצלן, אף על פי כן צריך שיזכור בהשם ותברך שהוא מקומו של עולם ששם יש מקום של כל אחד ואחד, ועל כן אין שום נפילה בעולם כלל, כי גם משם יוכל לחזור להשם ותברך, שהוא מקומו של עולם מכל המקומות אשר נדח לשם בבחינת: ובקשת משם את ה' אלהיך, משם דיקא, במקום אשר הוא שם, כמוכא בשם הפעל שם טוב ז"ל."

בתוך האדם

שורש הימי טוב והימי רע הוא מתוך הטוב והרע שבאדם עצמו, וככל שהאדם המשך בענין הבא

ס"ק ג': והנה יש שני מיני ימים, ימי טוב וימי רע. כמו שכתוב: "ביום טובה היה בטוב, וביום רעה ראה". הינו שצריך לאדם להסתפל שם היטב היטב, בודאי ימצא שם ימי טוב.

יש ויש

כמה טוב כשהאור מאיר, כשהאדם בוער להשם, הכל הולך לו, הכל כסדר - ימי טוב. אך יש גם ימים שבהם לא הולך הכל "על רגל ימין". ימים שהאדם חשוך לו, כל דבר רוחני בא לו בקושי וביגיעה. - ימי רע.

באותם זמנים שהרע שולט ומחשיך את העינים, צריך להתאמץ ולהתייגע בכל כוחו, לעשות את מה שביכולתו. בכח היגיעה הוא מבטל ומפריד את כח הרע ששלט בימים אלו והימים הופכים לימי טוב.

כי אין מציאות שיהיה יום שלא יהיה בו טוב, אך לפעמים הטוב בגילוי והוא בא בקלות, ולפעמים הטוב מוסתר על ידי הרע וצריך להתאמץ להכניע את הרע ואז יתגלה הפנימיות שהוא טוב.

הנסיון

בימי רע, כשקשה וחשוך, שם הנסיון של האדם האם הוא באמת רוצה את ה'. האם גם כשקשה

שבת שירנה

השם ותברך זכנו לשמח בשבת שירה הבא עלינו לטובה, להרגיש יציאת מצרים וקריעת ים סוף מחדש, לקיים באמת בכל יום זכרון יציאת מצרים בלב, ולראות בכל יום פאלו הוא נצא ממצרים, ועובר על הים, כמו שכתוב בכל דור נדור חזב אדם לראות את עצמו פאלו הוא וכו'. ומי שמתפלל מעט על שועת ה' רואה נסים נפלאים בעמק הגלות יותר מקריעת ים סוף במבאר בכמה ספרים. וכמו שאמר רבותינו זכרונם לברכה הן הן גבורותיו הן הן נוראותיו וכו'. ובהזו יכולים להחיות את עצמו בכל עת כי לא יטש ה' וכו': (עלים לתרופה - ר"ט)

ד. החתנה והנשואין דקדשה נמשך מבחינת קדש קדשים. (ג - כ)

ה. עקר תקון שלמות העצה לידע באיזה דרך לילך הוא על ידי האמת, כי האמת היא אהד, וצריך כל אדם כשמשפך באיזה דרך והנהגה איך להתנהג ואינו יודע לשית עצות בנפשו, עקר תקנתו הוא האמת שיראה למשך עצמו רק אל האמת לאמתו ולהסתכל רק על האמת ולבקש מהשם יתברך שיוליכהו וידריכהו בדרך האמת. (ג - כד)

ו. בכל לילה בחצות הלילה, שאז הקדשה בתכלית ההסתרה, אז צריכין חליצת מנעלים שמרמז על בטול העצה וחקלקתה להורות שעכשו נסתלקו כל המחיון והשכליים בעוונותינו. (ג - כה)

ז. בכל דרך ועצה שרוצים לילך כדי לזכות להתקרב אליו יתברך טומנים פחים ורשטות הרבה עליהם ומקלקלים עצתם תמיד, אבל באמת כל תקנתם הוא זהו בעצמו שיעצקו בך להשם יתברך וינגישו בעצמם זה האמת בעצמו שאין יודעין שום עצה, ויתפללו הרבה על זה להשם יתברך, ואז יזכו שתהיה הירידה תכלית העליה. (ג - כה)

"מי שרוצה לכנס בעבודת ה' באמת צריך להתפלל מאד מאד להשם יתברך שייזכהו לעצה שלמה אמתיית באפן שייזכה לשוב באמת, כי בכל מקום שהוא, בודאי יש שם עצה איך לצאת משם, רק שצריכין להתפלל הרבה להשם יתברך שייזכה לידע העצה השלמה, כי מקדם צריך שיעברו עליו ספקות ועצות חלוקות הרבה מאד."

ח. באמת על הצדיקים הגדולים במעלה מאד עוברים עליהם גם כן עצות חלוקות בעניני הנהגת העולם וכו', כמו שהבנתי מפי רבנו זכרוננו לברכה, מכל שכן וכל שכן קטני הערך, מכל שכן הנלפדים במאסר התאוות ובהרהורים וכו', וכו', החמנא לצלו, שצריכין להתפלל מאד להשם יתברך שירום עצה שלמה איך לשוב אליו. (ג - כה)

ט. האשה מקבלת זה הכח של ברור העצה - מבעלה. (ג - כז)

פחות הכניע את הרע שבתוכו כמו כן יש לו יותר ימי רע, ימים שקשה לו מאוד לעבוד בהם את ה'.

רוב האנשים הם מעורבים טוב ורע לכן הטוב והרע שולט בהם בערבוביה, יש ימים שטוב וקל ויש ימים שרע וקשה. ואפילו באותו יום עצמו האדם מעורב, יש דקות שהוא בוער להשם, דקות של התעלות, וכמה רגעים אחר-כך הרע בוער בו.

ככל שהאדם מתנתק מהרע, כך העבודת ה' אצלו יותר בקלות, כך יש לו פחות ימי רע. עד שהצדיק הגדול שביטל את כל הרע. אין לו אצלו כלל וכלל ימי רע, אצלו כל הימים, בכל המצבים, כולם כאחד - ימי טוב. 3.

ימי טוב

בימי טוב צריך לראות לעשות בעבודת ה' כמה שיותר, לחטוף ולחטוף ולחטוף. לעשות סדרים, לקחת חברותות, לעשות 'מחייב דקדושה'. וזה יעזור וישמור על האדם שגם בעת שהאור יסתר, ישארו דברים שהוא לא ירצה לוותר להם, הוא יזכור, ישאר לו "רשימו" (רושם והארה) כמה הדברים האירו לו בימי טוב, ובכח זה הוא ימשיך בסדרים שקבע לעצמו.

"וזה להחיות עם רב לקבץ אכל בשבע שני השבע, שהם בחינת ימי טוב, כדי שלא יוכלו להתגבר שני הרעב, שהם ימי רע, כי כשאינם זוכה לאיזה טוב, לבחינת ימי טוב, הוא צריך להשתדל להרבות מאד במעשים טובים ובעסק התורה כל מה שיוכל. כי לכל אדם יש ימי טוב וימי רע, ובעת שמתגברין, חס ושלום, הימי רע על האדם וקשה לעמוד נגדם, הוא צריך להשתמש עם כח הימי טוב שהיה לו בתחלה, דהיינו מה שזכה לעשות טוב מקדם, על כן כל זמן שאפשר בידו לעשות איזה טוב הוא צריך לחטוף מאד ולמהר לעשות הרבה הרבה טוב עד שלא יבואו הימי הרעה, חס ושלום, כלי האי ואולי יוכל להתגבר על ידי זה להכניע הימי רע." 4

להתחבר לטוב

לא רק הנהגות טובות צריך אלא גם צריך להתחבר לטוב, להתחבר לאנשים יראים וכשרים שכל זה עוזר לאדם שיוכל להתחזיק מעמד בימי רע.

בפרט ובפרט צריך להתקרב לצדיק הדור האמת, שהוא המכניע מהאדם את הרע ומגלה בו את הטוב.

"עקר התקון הוא על ידי הצדיק הדור האמת, כי על ידי שזוכין להתקרב להצדיק האמת, אזי כשהצדיק האמת עוסק עמו ומדבר עמו ורואה מעשיו ומדותיו, אזי הרע נתבטל ונתבלבל לגמרי כנגד הצדיק האמת שכפה את יצרו והכניע הימי רע, ואזי הרע נופל והטוב

נתגלה אפילו מעמקי עמקי הקלפות, כי הצדיק יכול לבנות התורה ולגלות הטוב מכל אדם שבעולם, אפילו אם הוא במקום שהוא." 4

לברוח

מה שבטוח זה, שצריך לברוח מכל סיבה שתגרום לאדם ליפול חלילה לרע, לברוח ממקומות שהטוב נסתר שם. כי גם ככה צריך הרבה רחמי שמים וסיעתא דשמיא להתגבר על הרע.

כמו כן צריך לברוח מכל חוקות העכו"ם ומכל הנהגה ששורשה נמשך מהרע, כי הם מגבירים באדם את הימי רע.

"התורה הזהירה אותנו שלא לילך בחקות העובדי פוכבים ולהתרחק מהם בתכלית הרחוק ושללא להתדמות להם וכו'. כי יוכל להתפסס שם מחמת רבוי הקלפות שהם רבים על הטוב, והטוב מתעלם שם בתכלית העולם." 5

- 1. קהלת ז. 2. ליקוטי הלכות או"ח - ציצית ג. 3. פרפראות. 4. ליקוטי הלכות או"ח - חנוכה ג. 5. ליקו"ה או"ח - פורים ד. 6. ליקו"ה או"ח - יו"ט ב

כבר כתבתי דאם הדבר מצד עצמו אמת ניתן לנו רשות למצוא רמזים מכל לשונות, אפילו בלשונות העכו"ם יש אלקות כהזכרתי מתורה ל"ג. וגדולה מזו אומר לך אפילו אם תשמע מאחד שאומר גנות על איזה דבר והוא גם שקר ממש, ואתה יכול לפרש דבריו ברמז שיש איזה אמת בזה הדיבור היפך דבריו ממש רק "לשבח", גם-כן הרשות בידך אף אם הלז עומד וצווה שהוא היפך המכוון, אל תשגיח בדבריו, כיון שהרמז הוא אמת, כפי היסוד שיש אלקות בכל מקום אפילו בכרך גדול של רומי, הכל תורה, ואורייתא וקודשא בריך הוא וישראל חד. (גנוי אבא - 0)

גם בשעת העסק בעצמו צריכים לזכור בה' ובתורתו, אפילו בבית הפאסט, ובהליכה ובחזרה, וכיוצא בזה. כי אם יאמר לך אדם היכן אלהיך, תאמר לו בכרך גדול של רומי, כמבאר היטב בהתורה מי האיש החפץ חיים (בלקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן ל"ג) ובשאר מקומות. אשכנינו שזכינו לשמע דברים קדושים ונוכאים כאלה וכו', מי האיש החפץ חיים יאחז בהם, הפך בהם והפך בהם וכו', שאין לך מדה טובה מהם.

(עלים לתרופה - קפ"ג)

ותזכני מעתה לימי טוב, ואזכה להגביר הימי טוב על הימי רע, להכניע ולהשפיל ולשבר ולבטל כל הימי רע תחת הימי טוב. ואזכה להבין ולראות ולמצוא ולגלות הטוב המלוכב בימי רע, ולברר הטוב מן הרע. ותחוס ותחמל עלי מעתה, ותצילני ברחמיך תמיד מימי רע. שלא יהיה להם שום כח להתגבר עלי חס ושלוש, כי בעוונותי כבר עברו עלי ימי רע הרבה יותר מדי, עד אשר "כשל כח הסבל". חוס וחמל עלי מעתה והצילני ומלטני ופדה נפשי מן הימי רע. ועזרני וזכני לשבר ולהכניע ולבטל כל הימי רע תחת הימי טוב. (ליקוטי תפילות - ל"ג)

לעשות מתורות תפילות

צדיק, למה אתה?

יש רגעים עוצמתיים, רגעים נפלאים שהלוואי והיינו יכולים למשוך ולמתוח אותם לנ-צ-ח... כאלה הם הרגעים הנעלים בו האדם מגלה את אור הצדיק - 'מלאך ה' צבאות'. הצדיק פורט לו על מיתרי הלב, מרים אותו טפח מעל לקרקע, מטעים אותו טעימה מהעולם האחר, ומגלה בפניו עולם קסום כל-כך.

והאדם, עומד כולו מוקסם, אפוף אורות קדושים. הוא לא מצליח לעכל את הגילויים הנפלאים שרואה עתה במו עיניו, הוא לא מסוגל לתאר את התחושות שהוא חש... - ממש 'ביטול הבחירה'

הגילוי של 'הרוח האחרת', לגלות שיש משהו בעולם שהוא גבוה אלף אלפים מהמגבלות של העולם. לגלות את האור שיכול גם לעורר מתים. זה נפלא ומדהים... אם כי שכאן מתחילה עבודה חדשה לגמרי...

צדיק אמיתי חייב שיהיה בו שני כוחות: "צדיקים ילכו במ ופושעים יכשלו במ", מחד יש בו 'סם חיים' המחיה אפילו את הנמוכים ביותר. ומאידך יש בצדיק כח של 'סם המוות' שיכול להרחיק ולהפיל גם את החזקים ביותר. וה'בחירה חופשית'--

ימים ידברו... העניינים מתגלגלים צעד אחר צעד. עד, מתגלה מיהו זה שבחר בסם חיים - המתעלה והופך ליהודי כשר וירא שמים באמת עד הסוף. ומיהו זה שבחר בסם הממית - הפורש לגמרי מהצדיק והופך לחולק, מתנגד ולץ.

איפה כל הדיבורים על הצדיק? היכן כל התקוות האדירות? איך יתכן שאצל הצדיק שכל חייו הם קודש להשיב ולקרב את ישראל אל אביהם שבשמים, דווקא שם יהיה סם המוות למי שאינו ראוי???

אנחנו נמצאים ב'עולם הבחירה'. פירושו של דבר הוא, שלכל אחד חייב שיהיה בחירה בין טוב לרע. והבחירה מוכרחת עד כדי שאפילו הצדיק לא לוקח לבן-אדם את הבחירה, הוא רק נותן לו לטעום את האור הגדול - "טעמו וראו".

עכשיו אחרי שהאדם גילה שיש עוד עולם, שיש עוד משהו חוץ מגלידה ושוקולד. דבר ראשון, על האדם להכניס את ההארה הזאת חזק למוחו ולזכרונו. אחר-כך, יתחיל לעשות כלים לאור הגדול. כלים של תורה ותפילה, כלים של שפלות, כלים של חיפוש, תפילות, התבודדויות.

הנחיתה קשה במיוחד... לנחות בחזרה אל תוך גוף גשמי זה כל-כך קשה. לרדת אל תוך גוף שמיד מתחיל מלחמה חזיתית עם כל היקר לנשמה, הגוף הגס שעל-אף כל האורות הנעלים והגבוהים הוא ממשיך בעזות לדרוש את התאוות ושאר שטויות.

בפרט כשהאדם זוכה להתקרב לאור האמת, בו בזמן עוברים עליו מלחמות וניסיונות קשים שמטרתם לזכך אותו שיהפוך לכלי ראוי לאור הגדול. הצדיק מוציא ממנו את הרע החוצה ומנקה אותו, כך שיהפוך לכלי ראוי לאורות הגדולים שהצדיק רוצה להביא לו.

בתקופת הזיכוך, כאן היא המלחמה! נכון, שעובר על האדם. נכון, שהעבודה עכשיו קשה כל-כך. אבל עכשיו זה הזמן שמתברר מה רצון האדם באמת, האם הוא רוצה את ה' גם כשקשה?! האם גם החושך והנפילות לא מבלבלות לו את המטרה והיעד הברור שלשם פניו מועדות?! או שחלילה כשעובר עליו תקופה של חושך, כשהוא קצת טועם את המרור, הוא מיד מרים את רגליו ובורח?!

"אמור לי מה הם רצונותיך ואומר לך לאן מועדות פניך."

אין רע שאי-אפשר לצאת ממנו, אין מקום שאי-אפשר משם לעלות ולהתעלות עד לדרגה הגבוהה ביותר. אבל היכן הם רצונותיך?! גלה לי איפה הם נמצאים, אם הכיוון שלך כסף, תפקיד, או שאר אינטרסים אישיים וגשמיים זה המתכנן ליפול ולקבל מהצדיק את ה'סם המוות'.

"אם אתה באמת רוצה את ה', אתה מחפש קרבת ה' נטו, בלי שום סימניות וכוכביות. הגעת למקום הנכון, בו תמצא ועוד-איך תמצא את ה'. הצדיק ישיפע עליך סם חיים, הצדיק יגלה לך דרך ישרה ועצות טובות להתקרב להשם והוא יעלה אותך מעלה מעלה."

דַּרְךְ אֱוִיל יִשְׂרָאֵל בְּעֵינָיו וְשִׁמְעֵ לְעֵצָה חֻמָּם.

צדקה

זה שנותן צדקה לעני הוא מכניע הימי רע מן העני, ונתגלה בחינת ימי טוב. ועקר הצדקה הוא לתן לעני הגון העוסק בתורה ומצות, להיות תמכך אורחיתא, וכשנותן לעני כזה, נמצא שהוא בונה את התורה ממש על ידי הצדקה שנותן לו, כי עכשיו על ידי שזה נותן לו צדקה וסומך אותו, הוא יכול לעסוק בתורה, נמצא שזה עוסק בתורה על ידו, נמצא שהוא בחינת בונה את התורה, דהינו הימי טוב, שפגלה מתוך הימי רע מתוך דחק העניות, שהם בחינת ימי רע. 4

ימי החול

בימי החל יש שליטה לימי הרע, וכך העבודות והמלאכות שישכאל עושין בימי החל שאז שולטין הימי רע, כי זה ידוע שכל המלאכות שישכאל עושין בימי החל כלם הם ברורים ותקונים לברר ולהוציא הטוב מן הרע. 6

שבת ויום טוב

בשבת ויום טוב הם בחינת ימי טוב ואין לימי רע שום שליטה בהם, כי עכשיו נתגלה הטוב בעצמו. 6

ניסופים

כשהלב היהודי משתוקק וכוסף לזכות לעשות מצווה או להתחזק בעבודת השם, צריך לראות לא להשאיר את זה רק בלב, אלא להוציא את זה מהפה, במילים ברורות. לדוגמא, אם הוא רוצה להתחזק להתפלל יותר בכוונה, יאמר: "רבונו של עולם אני רוצה לזכות להתפלל יותר בכוונה".

אף אם נדמה לו שבמצב הנוכחי הוא עוד רחוק מלזכות לזה בפועל, בכל זאת שלא יותר מלהוציא בפיו את רצונו הטוב. כי לרצון טוב המלוּבש במילים יש ערך רב, והוא ממש פועל פעולות בעולם, - המילים האלו ממששים ברכות והשפעות טובות לעולם, הם גם מעוררים את העולם לעבודת השם יתברך ולתורתו.

ואדרבא, אם רואה שהוא רחוק מלקיים את רצונותיו הטובים. אם כן ודאי וודאי שהוא מחויב להתמיד בעבודת הכיסופים, כי בזכות זה הוא זוכה שמשמים מגינים ושומרים עליו מהקליפות הרוצות לדחות אותו מהקדושה ולהפילו.

בכל מקרה, צריך להזהר מאוד מלהוציא בפיו רצונות שאינם טובים. כי הם ממש מעוררים בעולם פעולות רעות המביאות חורבן לעולם, חלילה.

(גם ע"פ ליקו"ה הלכות אמנין, הלכה ד)

בראותך שינוי מעשה, אל תאמר מקרה הוא, אלא תאמין כי זה השגחת השם יתברך.

(אמונה - ג')

תנן פקע ארזא דבי רב מר אמר משום לתאי דידי פקע ומר אמר משום לתאי דידי פקע. (בבא מציעא כ - ב)
'פקע ארזא דבי רב' - נשבר העמוד שבית המדרש נשען עליו. **'מר אמר משום לתאי דידי פקע'** - בשביל מזלי, שקינא על שגדפנתי. **'ומר אמר משום לתאי דידי פקע'** - שהשבת על דברי לביישני בבית המדרש. (רש"י)

עין כותב שם: **למדנו ממאמר זה תועלת גדולה. והוא, גודל אמונת חכמי התלמוד, כי בראותם איזה שינוי במעשיהם לא היו אומרים אולי מקרה הוא, רק היו מאמינים כי הכל בהשגחתו יתברך וכו'.**

"יש בני אדם המכסים פלילות הנסים, הפלילים בפלאך דפריטא שפנותה, מכסים בדרך הטבע. וכשתכלה זאת ותתרבה אמונה בעולם, אז יבוא משיח, פי עקר הגאולה תלוי בזה, כמו שכתוב: 'ותבואי, תשוני מראש אמונה'." (ליקוטי מוה"ר"ן ז)

זה היה קליפת מצרים באחורי הפנים בעורף פרע"ה כידוע ועונשם היה מפני שהיו חושבים שכל המכות היו מצד המקרה והטבע לבד כמו שכתוב: 'וירא פרעה כי היתה הרוחה כו' ולכן הראה הוא ית' שעונשם היה מצד פקיעו דעיניו דז"א ועל זה נאמר: **'ויאמר מצרים כו' כי ה' נלחם להם במצרים' וכן לעולם כשיש רשעים גמורים הכופרים בהשגחה הוא ית' מעניש אותם בפקיעו דעיניו שלא בבחי' טבע לבד.** (בית עולמים - דף ק"ל ע"א)

למדן האמת

סיפרו על המגיד ממזריטש זצ"ל. כל עוד היה חי בנינו בעולם-הזה, היה מתפלל הרבה מאוד על הצרות של כלל ישראל, וכשנפטרו לחיי העולם-הבא וצרה קשה ריחפה על אנשי אותה העיר, עשו שאלת חלום וביקשו לדעת מדוע אין הוא מתפלל עליהם כבעבר. מה גם שגדולים צדיקים במיתתן יותר מבחייהן. אם בעולם-הזה, עולם ההסתר, היה מתפלל הרבה על כלל ישראל, מדוע אם כן כשהוא כעת בעולם הבא, בעולם הבלתי מוגבל, מדוע אינו מתפלל משם על מצבם החומרי הקשה? השיב להם בחלום, שכיוון שהוא כבר נפטר לחיי העולם הבא ואין לו גוף גשמי, ממילא אין הוא יכול להבין ולהרגיש כעת את הצער שהם מצטערים על דברים גשמיים. נראה שאילו היו מבקשים על חכמה, בינה ודעת וסיעתא דשמיא לתורה וליצר-הטוב, אפשר שבוזה כן היה יכול להשפיע לעזור להם. (עבד השם)

לעלוי נשמת עקא בת ר' אברהם אלימלך ז"ל

כל מה שהוא קטן ביותר, ומרחק ביותר מהשם יתברך, הוא צריך רבי גדול ביותר. כי כל מה שהוא קטן ומרחק ביותר, צריך מלמד גדול ביותר. שיהיה אפן כזה, שיוכל להלביש שכל עליון כזה, דהינו השגתו יתברך שמו, לקטן ומרחק כמותו. כי כל מה שהחולה נחלה ביותר, צריך רופא גדול ביותר. (ס"ק ב')

הדוקטור הגדול

את הסיפור שלי, אני מעדיף להתחיל לספר מהאמצע, כלומר מתקופת היותי בכלא. מתוך הדברים כבר יובן ממילא "עברי המפואר". אז כפי שכבר אמרתי, מצאתי את עצמי בכלא ובגיל צעיר יחסית. אבל אין זה פלא. נולדתי למשפחה לא דתית, הייתי חסר גבולות וחסר מעצורים. לא היה מי שיציב לי תמרורי אזהרה על פיתחה של תהום פעורה. כך שבלי הרבה דפיקות-לב הפכתי לעבריון שפל.

תקופת ריצוי העונש בכלא החלה כשאני אטום לחלוטין. לא צער, לא חרטה, לא התעמקות אפילו מינימלית ברבדי המח והלב. אפס. לא מבט אחורה ולא סנטימטר קדימה. איך אתה יכול להתקדם כשערפל סמיך עוטף אותך מכל עבר? זהו, שבאמת לא יכלתי. והלא כבר נאמר "אין חבוש מתיר עצמו מבית האסורים" - תרתי משמע.

אבל אז, כמו בסיפור קלאסי של כל בעל תשובה, נשלח אלי מלמעלה מי שיתיר אותי. כידוע, מכין קורא-הדורות-מראש לכל אחד את השליח שלו. אינספור סיפורים מרטטים ומפעמיים מתגלגלים כיהלומים בין בעלי התשובה. כיצד נשלחה להם קרן אור שהביקה להם את האמונה בבורא עולם. אצלי היה זה בדמות רב שבא באופן קבוע למסור בכלא שיעורי יהדות. אז, כשהצטרפתי לשיעורים אלו, נפתח הפתח. נסדק שריון האטימות. נזרע הגרעין.

ברוך ה' הגיע היום המאושר בו יצאתי לחירות, הייתי איתן בדעתי, בהחלטה

נחושה: מעכשיו יחיים חדשים. אבל אינה דומה שעת ההחלטה למציאות בשטח, מה שרואים בשטח זה משהו אחר לגמרי, הרגלים הם הרגלים, ניסיונות הם ניסיונות. כאן ושם אנשים טובים עודדו אותי הניחו לי תפילין, חיזקו אותי לשמור שבת. התחלתי להיכנס לעולם הזה, אבל את עצמי אני לא מצליח להזיז אפילו במילימטר.

במהלך הירידות והעליות שעברתי, התעורר בי חיפוש עצום, פשוט חיפשתי תרופה שתזיז בי משהו, שתשנה אותי מההרגלים הרעים שהורגלתי אליהם, איזה משהו שגם אני יזכה לצאת מהעולם-התחתון שהידרדתי אליו. כך הייתי הולך לכל מיני הרצאות בענייני יהדות, עד אותו היום... שנקלעתי לאיזה שיעור בתורת ברסלב, שמעתי ונשאבתי. הנשמה שלי הרגישה כאן הוא המקום!!! התחלתי לברר וללמוד עוד ועוד מתורותיו ועצותיו של רבי נחמן, ללמוד ולקיים למעשה... הלכתי להתבודד, צעקתי לה', התקשרתי לצדיק. ואז ראיתי שמשוה זו בל. פתאום אני מצליח לשנות הרגלים, לאט לאט התחלתי לקלף את שכבות הזוהמה שעטפו אותי, הרגשתי שרבי נחמן עושה אותי בן-אדם. הוא נותן לי יד ושואב אותי החוצה מהמקומות שהידרדתי אליהם.

ככה זכיתי להיכנס לעולם התורה, לעולם היהדות. היום אני ברוך ה' נשוי, אב לשלושה. לומד חצי יום, ובחציו השני אני עובד לפרנסתי, כשעצותיו ותרופותיו של הרופא הגדול מלוות אותי ומחזיקות אותי.

לקוטי מוה"ר"ן

אמונה

תורה ל"א
אית לן בירא

שבת היא אמונה,
שפאמין
בחדוש העולם ובג'חודו.
ואמונה
היא מקור הברכות,